

Sygn. akt III KZ 78/12

POSTANOWIENIE

Dnia 9 października 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Przemysław Kalinowski

w sprawie A. R.

skazanego z art. 288 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 9 października 2012 r.,

zażalenia skazanego

.....
na zarządzenie sędziego Wydziału Karnego Odwoławczego Sądu Okręgowego

z dnia 3 sierpnia 2012 r.,

p o s t a n o w i ł :

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

Zarządzeniem z dnia 3 sierpnia 2012 r., w sprawie sygn. akt /.../ sędziego Wydziału Karnego Odwoławczego Sądu Okręgowego odmówił przyjęcia kasacji skazanego A. R. wobec braku uzupełnienia braku formalnego tego pisma w postaci sporządzenia i podpisania go przez adwokata.

Powyższe rozstrzygnięcie zaskarżył zażaleniem sporządzonym osobiście skazany A. R., wskazując na brak kontaktu z obrońcą wyznaczonym z urzędu w celu zbadania akt sprawy oraz kwestionując rozstrzygnięcia sądów orzekających w przedmiocie przypisania mu czynu o znamionach określonych w art. 288 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk.

Sąd Najwyższy zważył co następuje.

Zażalenie skazanego A. R. nie okazało się zasadne, a zawarty w nim wniosek – nie mógł zostać uwzględniony. Podstawy merytoryczne i warunki formalne obowiązujące przy sporządzeniu i wnoszeniu kasacji są określone w ustawie procesowej i ich przestrzeganie jest obowiązkiem wszystkich organów. Przepisy rozdziału 55 Kodeksu postępowania karnego precyzują zasady procedury kasacyjnej i ograniczenia przedmiotowo-podmiotowe w odniesieniu do tego nadzwyczajnego środka zaskarżenia. Jednym z takich wymagań formalnych jest obowiązek sporządzenia kasacji przez adwokata, co w tej sprawie nie nastąpiło. obrońca wyznaczony z urzędu w celu zbadania sprawy i ewentualnego sporządzenia stosownego pisma procesowego lub opinii o braku podstaw do wystąpienia z kasacją, przeanalizował akta oraz okoliczności podnoszone obecnie przez skazanego i wyraził przekonanie, że nie zawierają one argumentów spełniających ustawowe wymagania sformułowane pod adresem wspomnianego nadzwyczajnego środka zaskarżenia. Z uwagi na to, że kasacja jest środkiem zaskarżenia zmierzającym do zakwestionowania prawidłowego przebiegu postępowania lub prawnej oceny wyrażonej w kwestionowanym rozstrzygnięciu i musi zawierać zarzuty oraz argumenty odwołujące się do stanu normatywnego a także przyjętej wykładni obowiązujących przepisów, zasadnicze znaczenie ma zbadanie akt sprawy przez wykwalifikowanego prawnika jakim jest adwokat – w tym wypadku wyznaczony z urzędu. Drugoplanowe natomiast znaczenie odgrywa – na tym etapie procesu – bezpośredni kontakt obrońcy ze skazanym, czego jednak nie należy całkowicie deprecjonować.

W złożonym obecnie zażaleniu skazany A. R. nie wykazał, aby obrońca wyznaczony mu z urzędu nierzetelnie zbadał akta jego sprawy, bądź też pominął okoliczności podnoszone przez skarżącego już po prawomocnym zakończeniu procesu, a mogące mieć znaczenie na obecnym etapie procedowania. Nie zostały także podniesione okoliczności, które skazany ewentualnie miałby zamiar przekazać swemu obrońcy, mogące odegrać istotną rolę przy hipotetycznym formułowaniu zarzutów kasacyjnych. Z treści kolejnych pism, jak i zażalenia wynika, że skazany kwestionuje treść orzeczeń skazujących, jednak bez wskazania na ich błędy prawne, które mogłyby stanowić podstawę kasacji.

Skoro zatem w tej sprawie obowiązek sporządzenia i podpisania nadzwyczajnego środka zaskarżenia przez adwokata nie został spełniony ani w wyniku wyznaczenia skazanemu A. R. obrońcy z urzędu, ani po udzieleniu mu

pouczenia o możliwości ustanowienia w tym celu obrońcy z wyboru, to ustawową konsekwencją takiego stanu rzeczy, było utrzymanie w mocy zaskarżonego zarządzenia.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak w postanowieniu.